

מ"ת 26096/07/14 - מ' כ' נגד תביעות צפת

בית משפט השלום בקריות שומרה

מ"ת 14-07-26096 תביעות צפת נ' כ'(עcir)

בפני השופט ניר מישורי לב טוב
מבחן נגד
משיבה תביעות צפת

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), לפיה, בית המשפט מתבקש להורות על ביטול תנאי שחרורו של המבוקש וזאת לאור כוונתו להתחתר בתאריך 15/9/14 עם המתלוונת בתיק.

פרק

נגד המבקש הוגש בתאריך 14/7/14 כתוב אישום בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

ב坦אייר 07/2014 בשעות הערב שעמ' מדיקת איבת ידועה למאשימה, בעקבות ויקוח שהתגלה

בניהם בעקבות ויכוח על חסימת הטלפון הנייד של המתלוונת באמצעות סיסמה נטל המבחן

את הפלאפון מהשולחן וברח מן הבית וחזר כעbor מספר דקות, תקף את המתלוננת בביתה

***** בancock שבדף פערם יזכיר כאשר ידו על צווארה ונטו לה שם טמי טבירות אשר בעיניו אומת

אחריה ויאת ללא פסנתרה ושלא כדין

מהלך שלושה חודשים עורך לחתור 08/07/2013 לשפודישם לו המחלנות שרכשו מה לעזר

אנו מודים לך על תרומותך ותומכתך בפזון וברצינותו. מילויים לך!

שלא יכולת לנשום.

באותן נסיבות, תקף המבוקש את המתלוונת בכאופת בגב היד ובזרוע.

כשנתים עוברים לתאריך 08/07/2013 זמן מדיוק אינו ידוע למאשימה בבית הורי המבוקש ב****, לאחר שהעירה לו המתלוונת שאכל בלי נטילת ידיים, תקף אותה ללא הסכמתה ושלא כדיין בכך שהיא אותה בסטריות, וכתוצאה לכך נגרמה לה סחרחות קלה ואיבוד רגעי של הכרה ויצא לה דם מהאף.

בד בבד, עם הגשת כתב האישום ביום 14.7.14, הוגשה בקשה למעצרו של המבוקש עד תום ההליכים.

במסגרת הדיון שהתקיים ביום 16.7.14 ולאחר שנשמעה המתלוונת בבית המשפט הודיעו **צדדים** כදלקמן "הגענו להסכמה לפיה ישוחרר המשיב בתנאים מגבלים כදלקמן:

1. המשיב ישאה בבתו במושב ***** ולא יצא מפתח ביתו בין השעות 00:18 עד 00:08 למחירת הבוקר. ביתר שעות היום יוכל המשיב לצאת לעבודה ובלבד שלא ישאה דרוםית ליישוב *****.
2. המשיב יהיה תחת פיקוחם של אחד המפקחים הנ"ל במהלך כל שעות היום לרבות שעונות העבודה וזאת לסירוגין.
3. המשיב יחתום על ערבות עצמית על סך 5,000 ל"נ.
4. ניתן ערבות צד ג' בסכום דומה מצד כל אחד מהמפקחים הנ"ל.
5. **המשיב לא יצור קשר בין במישרין ובין בעקיפין עם המעורבים בפרשה.** (ההדגשה אינה במקור - נ.מ.ל.).
6. המשטרה תהיה רשאית לבקר בבית בו שוהה המשיב בכל עת.
7. במידה ויפר המשיב אחד התנאים הנ"ל, "יעצר לאльтר"

לאור האמור לעיל ניתן תוקף של החלטה שיפוטית להסכנות אלו.

טענות מטעם הצדדים:

טיעוני המבוקש :

בבקשתו מיום 14.8.14 טען ב"כ המבוקש, כי יש מקום להורות על ביטול תנאי שחררו של המבוקש וזאת לאור העובדה כי ביום 15/9/14 צפויים המבוקש והמתلونנת להתחנן וזאת בשעה שהמתلونנת ארגנה האירוע, נקבע אולם, שולם לאולם ונשלחו ההזמנה לאורחים. להמחשת טיעוני צירף ב"כ המבוקש את הזמן לאירוע.

לטענת ב"כ המבוקש המתلونת כלל לא רצתה להגיש התלונה במשטרת אך מצין כי ביקש להפסיק את הקשר. עוד ציין כי המתلونת הצהירה בפני בית המשפט כי אינה חשה כמעט שנותנה בסכנה לחייה.

עוד טען ב"כ המבוקש כי המבוקש הינו נעדר עבר פלילי ומקפיד לשומר על תנאי השחרור בערובה. עוד טען ב"כ המבוקש כי בעת החתונה היה המשמרנים מצויים במקום ולכן אין כל חשש לשולם המתلونת.

ב"כ המבוקש מאשר כי לא מדובר בשינוי נסיבות במובנו הרגיל אך לאור כוונתם של בני הזוג להתחנן יש לראות בכך כנסיבה המצדיקה היונית לבקשה.

בדיוון בפניו הוסיף ב"כ המבוקש כי בדיוון שהתקיים ביום 14/7/16 טען ב"כ המבוקש כי ישן סתיירות מהותית בעדוותה של המתلونת אך הדברים לא נרשמו לפרוטוקול ובוסףו של הדיון "השתכנע ב"כ המאשימה להסכים לשחררו בתנאים" (עמ' 5, ש' 20 לפרוטוקול). בד בבד טען ב"כ המבוקש כי אינו רואה כיצד לאור חתונת בני הזוג ניתן יהיה להמשיך את ההליך מבחינת המבוקש וכי אין מדובר בתסמנת האישה המוכה שכן לא התגورو יחד לפני הגשת כתוב האישום.

לצין כי במהלך הדיון ב"כ המבוקש טען כי לא ביקש לשנות מתנהו השחרור דרך קבע אלא ביקש שינוי התנאים לאירוע אחד ספציפי על מנת שיאפשר לבקשתו להגיע לחתונתו. זאת בניגוד לבקשתו שהגיש ב"כ המבוקש כאמור לעיל. לשאלת בית המשפט השאלה ב"כ המבוקש כי למייטב ידיעתו " החליטו " המבוקש והמתلونת להינשא ללא שהנאשם שיצר קשר עם המתلونת אלא באמצעות רבנים. לשאלת בית המשפט מודיע נקבעה החתונה, נסגר אולם והזמננו אורחים למרות שאין החלטה שיפוטית המאשר זאת ענה ב"כ המבוקש כי לא היה מעורב בנושא וכי מדובר במצב חריג ויש לשים את הדברים בצד, לאפשר זאת זה ולהזור למஸלו".

טיעוני המשיבה :

המשיבה מתנגדת לבקשה. בתגובה בכתב צינה ב"כ המשיבה כי בדיוון מיום 14/7/16 לא נרמז על ידי המבוקש או המתلونת כי בכוונתם להתחנן, מהבקשתה עולה כי מדובר בחתונת "בזק" שאף המבוקש אינו מעורב בתוכנה, לעומת זאת לנסיון למנוע האפשרות לעדות המתلونת בבית המשפט, קיים חשש לתסמנת "האישה המוכה" וכי המתلونת מסרה בבית המשפט כי מבקשת להפסיק הקשר עם המבוקש.

ב"כ המשיבה הוסיף בדיון כי לא חלף זמן ניכר מאז שחרור המבוקש בערובה וכי לא השתנו הנסיבות בתיק זה.

עמדת המתלוונת :

בדיון يوم 16/7/16 מסרה המתלוונת כי לא רצתה להגיש תלונה נגד המבוקש אלא ביקשה לגרום לפרידה מהקשר וכי ביקשה שירחיקו את המבוקש ממנה. טוענת כי התקיפה הייתה בלט הרגע, טוענת כי לא מהוות סיכון עבורה, מאשרת כי אמרה במשטרת "שאי אפשר לדעת מה התוצאות של מצב מריבה". עוד מסרה כי לא חששת מהמשיב וכי לא חשבה שהוא יכול לפגוע בה.

בצד לא שגרתי ביקשתי לשמעו המתלוונת בדლתיים סגורות ובלא נוכחות הצדדים. המתלוונת חזרה על עמדתה כי אינה חששת מהמבחן וכי לטענותה התקכוño להתחנן לפני הגשת התלונה במשטרת.

דין והכרעה :

בבקשה לעיון חוזר, כגון הבקשה בה עסקין, בית המשפט מוסמך לעיין מחדש בהחלטתו, רק בהתקיים תנאים המפורטים בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, שזו שונות:

"**עוצר, משוחרר בערובה או טובע, רשאי לפנות לבית המשפט בבקשת לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.**"

טענת המבוקש לסתירות וחולשה בריאות לכואורה :

בהתאם להלכה הפסוקה, רק במקרים חריגים, ניתן להעלות טענות נגד קיומן של ראיות לכואורה במסגרת עיון חוזר.
בבשפ' 8265 מ"י נ' יהונתן אלמליח, (פורסם בנבבו),ណון עניינו של מבחן שטען לריאות לכואורה במסגרת בקשה עיון חוזר לאחר שהוחלף יציגו הקודם. כבוד השופט דנציגר קבע בעניין זה, כדלקמן:

ככל, למעט במקרים חריגים בהם הנסיבות המיעילות מחייבות זאת, סבור אני כי אין ניתן יד להתנהלות בגדירה בעלי דין מנסה לחזור בו מהסכמהו על דרך של בחינת מסכת הריאות לכואורה מחדש במסגרת בקשה לעיון חוזר. הנסיבות לנישן זה מקנה לבעל דין אפשרות ל"מקצה

שיפורים", באופן שהופך את הבקשה לעיון חוזר למען "ערר" על קביעת קיומן של ראיותanca. משנתן העורר את הסכמתו לקיומן של ראיותanca, ומשלא הגיש ערר על קביעת בית המשפט המחויז אודות קיומן של ראיותanca, אין לאפשר לו בדיעבד ובחלוּף הזמן את פיתוח הדיון מחדש Caino לא היו דברים מעולם וכайлו הדיון עתה מתנהל במונתק מכל מה שאירע עד כה בתיק.

ההלכה הנידונה בבש"פ 8265/09 יפה גם במקרה שבפניינו. סבורני כי יש לראות בהסכמה ב"כ המבקשת לשחרור בתנאי השחרור בעורבה כהסכם לעניין קיומן של ראיותanca.

גם אם נאמר כי לא ניתן להסיק הסכמה ב"כ המבקשת לקיומן של ראיותanca בתיק זה, הרי שדין הבקשה גופה להידחות.

ב"כ המבקשת טען בפני כי סקר הסתרות הראייתית בתיק החקירה בדיון يوم 14/7/16 אך אלו לא נרשמו שכן הועלן בדיון לא פורמלי. עם זאת, לא הוגשה כל בקשה לתיקון פרוטוקול הדיון ומכאן כי בפרוטוקול הדיון המשקף את הנעשה בדיון אין מתעודות כל טענותrai. גם בפני לא הרחיב או נימק ב"כ המבקשת בנוגע לפן הראייתו ומכאן כי אין בדיון להיעתר לבקשת מטעמים אלו.

חולוף הזמן ניכר :

אין חולק כי רכיב חולוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה איינו מתקיים במקרה זה. זאת לאור הצהרת ב"כ המבקשת עצמה כי איינו טוען לחלוּף זמן ניכר והן מן העובדה כי הבקשה לביטול תנאי השחרור בעורבה הוגש בחלוּף של פחות מחודש ימים לאחר שחרור המבקשת בהסכם.

אם כוונת המבקשת והמלונגה להתחנןינה בגדר "שינוי נסיבות" המצדיק ביטול תנאי השחרור בעורבה ?

בפתח הדברים אצין כי אין בשינוי הסעיף המבקשת על ידי המבקשת מביטול תנאי השחרור בעורבה כפי שהتابקש בבקשת להגעה חד פעמי לחתונתו כפי שהتابקש במעמד הדיון משום הבדל מהותי בכל הנוגע לשיקולי בית המשפט להיעתר או לדוחות הבקשה באשר מתן אפשרויות לצדדים להיפגש בחתונותם כמוות כביטול תנאי השחרור בעורבה והרצינול העומד בסיסם בשמירה על שלום המתлонגה מפני המבקשת.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים, עינתי בתיק החקירה, בבקשת ובפרוטוקול דיון קודם סבורני כי דין הבקשה להידחות זאת מן הטעמים הבאים :

א.UILות המסוכנות המתקיימת במקרה זה ואשר עומדות בסיס שחרורו של הנאשם בתנאים מגבלים קבועות בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996 :

"(א) הוגש כתוב אישום, רשיי בית המשפט שבפניו הוגש כתוב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מ אלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מ אלה:

(א) קיימם יסוד סביר לחשש שחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליני משפט, להתחמקות מהלי

שפיטה או מRICTו עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפהה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיימן יסוד סביר לחשש שהנאשם יסקן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג) הואשם הנאשם באחד מכללה:

....(5) עבירות אלימות בגין משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת."

ב. במקרה דנן מנסה המבוקש, ללא הצלחה רבה, לטעון טענות סותרות בכל הנוגע לעילת החשש לשיבוש הליכי משפט ובמה דברים אמורים ? מצד אחד טוען ב"כ המבוקש כי בתיק סתיירות רבות בעודיעות המתלווננת עד כדי כרוסום ממשי בריאותו התטיבעה. מכאן כי המבוקש כופר במיויחס לו ואכן בפרוטוקול הדיון בתיק העיקרי מיום 14/7/16 כפר המבוקש במיויחס לו בכתב האישום. מאידך עווה המבוקש מאשר להפיג את החשש מפני שיבוש הליכי משפט בהשפהה לרעה על עדות המתלווננת באופן שמצוין מפני ב"כ כי איןנו רואה כיצד ניתן יהיה להמשיך ההליך מבחינתו של המבוקש לאחר החתונה וכי "זה יכול לסייע את העניין". בכלל הכלבוד, לא ברור לי כיצד ניתן לטעון שהיסוד הסביר לחשש שחתחנת המבוקש והמתלווננת ו比亚 לשיבוש הליכי משפט על רקע ראייתנו נתען זה מתפוגג כלל היה עם העלתה הטעונה לפיה "יאלץ" המשיב להודות במיויחס לו גם שאין כגדלו ראיות אליבא ב"כ המבוקש בטיעוני. מתוך זה בין הגישות השונות בהן מחזק המבוקש רק עלול להסביר המתח בין המבוקש והמתלווננת ולהשוו המתלווננת להמשיך אלימות מצד המבוקש.

ג. עיון בעדותה של המתלווננת במשפטה מיום 9/7/14 מגלה מחד כי לא מבקשת את מעצר המבוקש אך בגיןוד לעמלה אותה הציגה בפני בית המשפט ביום 16/7/14 , טוענת המתלווננת במפורש בעדותה במשפטה כי אין מדובר באירוע נקודתי שארע בלהט הרגע אלא מדובר בסידרה של מעשים אלימים שנקטה כנגדה המבוקש, על פני תקופה ארוכה בה היו בקשר זוגי. עוד מצינית המתלווננת כי מדובר בקשר כנגדה המבוקש, ולא מתקופה ארוכה בה היו בקשר זוגי. עוזי מוציאה את הנשמה שלו בקשר אליו ולא מתקיים לו רצחה שתעצרו אותו אני מבקשת רק להרחיק אותו ממני שלא עשה לי מצב שיתרחק ממני ואני לא רוצה שתעצרו אותו אני מבקשת רק להרחיק אותו ממני שלא עשה לי מצב בלתי היפיך כגון רצח"... "אני לא יכולה לסבול את המכות ואת הכאב הזה יותר ואם יש לו אהבה כלפי אז זו אהבה אובייסיבית כלפי אהבה אלימה חולנית". לשאלת מה טוב הקשר ביניהם משיבה המתלווננת כי מדובר בקשר "אלים", קשר שסופו רצח או שהוא ירצה אותו או שאני ארצח אותו... ". על הקשר בין המבוקש למתלווננת אומרת המתלווננת: "הקשר שלנו מורכב" וכי נהגו הרבה באופן תדרי , המתלווננת מתארת המבוקש כאדם חמד, מוחטט בטלפון שלה ובודק שיחותיה וזה אף הרקע לחלק מהתקיפות.

ד. עיון בתיק החקירה ובמיוחד בגיןת המתלווננת אל מול טענהה בבית המשפט ביום 14/7/16 מגלה כי המתלווננת מבקשת "לגם" האלים שחוותה לטענהה מצד המבוקש כלפי וմבקשת כי נתעלם מdafos היחסים הבעריתי והאלים , אם באלים פיסית מצד המבוקש כלפי המתלווננת ואם באלים מילולית אשר אפיין את מערכת היחסים בין המבוקש והמתלווננת עובר למעצרו של המבוקש. נטייה זו של המתלווננת אינה שכיחה במרקם אלימות בין בני זוג וסיבותיה רבות ומגוונות, אם בתלות כלכלית (המתלווננת מצינית בעדותה כי המבוקש תומך בה כלכלית - עמ' 2 ש' 49-48) , חשש מפני אלימות נוספת או תלות רגשית כפי שאני סבור כי מתקיימת במקרה דנן.

מכל אלו עולה כי השיקולים העומדים בסיס ההחלטה לשחרור המבוקש בתנאים מגבלים לצורף מתן הגנה למתלוונת תקפים ועומדים. אכן, דוחית הבקשה לעיון חוזר מגלה בחובה גישה פטרנלייטית בשעה שהמתלוונת מביאה הסכמתה לביטול התנאים המגבילים. עם זאת ובשעה שבUberiorות אלימות במשפחה עסקין, סבורני כי יש מקום לגישה פטרנלייטית זו במקרה שבפני. זאת לאור מוגמת המתלוונת "לגמד" מקרי האלים, תכיפותן וחומרתן, התעלמות מרצונה המפורש להרחיק המבוקש ממנו פן יקרה אסון והתעלמותה ממערכת היחסים הביעיתית ורווית הסכנות לשלום המתלוונת.

במצב דברים זה אין בהוצאת כוונת הצדדים להינשא מו הכוח לפעול משום שינוי נסיבות השונה מכל הצהרה של מתלוונת בתיק אלימות במשפחה כי התפיסה עם בן הזוג המואשם בתקיפתה ולא בנכלייטה בית המשפט לשחרר נאשם ללא תנאים שיבטיחו שלום המתלוונת. קל וחומר בשעה שבחולף זמן קצר, ללא התרבות טיפולית, על רקע תלות כלכלית ורגשית ועל רקע אובייסיביות הנטענת כלפי המבוקש אין בידי בית המשפט כל אינדיקציה כי מערכת היחסים העכורה והאלימה לא תחזור על עצמה בשנית לאחר ביטול תנאי השחרור בערובה.

ופים לעניינו דברי כב' השופט הווארי בעמ"ת (נצרת) 47945-09-12 - מס' נ' משטרה לשכת תביעות נצרת, תק-מח עמת (נצרת) 47945-09-12(4), שם ביקש העורר להקל בתנאי השחרור בערובה על פי בקשה שהגיש שבועיים לאחר שחררו תוך שהוא טוען, בין היתר, כי "הוא עצמו אף התפיס עם המתלוונת, אין חש לבתוונה ולפיקר, אף לא תיגרם כל פגיעה לאינטרס הציבורי אליו תאפשר יציאת העורר לעבודה. ב"כ העורר הפנה לעברו הנקי של העורר".

בית המשפט המחויז דחה טענותיו של המבוקש לרבות הטענה כי התפיסות עם המתלוונת כמוות נסיבה חדשה אשר תצדיק היענות לבקשת לעיון חוזר :

"לאחר ששמעתי את טענות ב"כ הצדדים, אין לי אלא להסכים עם החלטת בית המשפט קמא לפיה לא התקיימו התנאים שבסעיף 52(א) לחוק, אשר יצדיק עיון חוזר, בשלב זהה, בתנאי שחררו של העורר. לא חלף זמן ניכר מאז החלטת השחרור, וניתן אף לומר כי טרם יבשה הדיו על ההחלטה והנה, מיהר העורר הגיע תוך שבועיים בלבד בקשה להקל בתנאי שחרורו, עפ"י אותה "שיטת סלאמי", אשר אליה התיחס בימה"ש העליון במספר רב של מקרים, כיטה פסולה להגשת בקשות לעיון חוזר בסמוך לאחר החלטת שחרור.

העורר אף לא השכיל להראות כל שינוי בנסיבות ולא הפנה לעובדות חדשות אשר התרחשו לאחר מתן ההחלטה ביום 27/08/12, כאשר כל טענותיו באשר למצבו הכלכלי הקשה ומצבו המשפחת, היו קיימות עת ניתנה ההחלטה לשחררו לחופפת מעצר ע"י בית המשפט קמא".

לכן יש להוסיף את התנהלותו התמונה של המבוקש אשר טוען מפי ב"כ כי לא הפר את תנאי השחרור בערובה ולא יצר קשר בין במישרין ובין בעקיפין עם המתלוונת לצורך ההידברות בנושא נישואין למתלוונת וסידורי החתונה.

עוד לציין כי אני רואה בחומרה את הצביע של בית המשפט בפני עובדה מוגמרת היוצרת הסתמכות חברתית וככללית רחבה בקרב משפחות המבוקש והמתלוונת וזאת טרם החלטה בבקשתה. על אף שאלת

בית המשפט הבהיר במהלך הדיון לא התקבלה תשובה מדוע נקבע מועד לאיור החתונה, נערכו הסכם עם אולם חתונות ושולמה תמורה, הופצו הזמנות והוזמנו אורחים והכל בשעה שתלי ועומד צו שיפוטי שהתקבל בהסכמה המבקש האוסר עליו יצירת כל קשר עם המתלוננת.

לאור כל האמור לעיל אני קובע כי דין הבקשה להידוחות.

המציאות תעביר ההחלטה בדחיפות לצדים.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ד, 30 ספטמבר 2014, בהעדן
הצדדים.